

JAN KOPIEC
BISKUP GLIWICKI

Nr 131/17/RG

44-100 Gliwice, ul. Łużycka 1, tel. 32 230 71 42
fax 32 230 78 88, e-mail: kancelaria@kuria.gliwice.pl

Gliwice, 8 lutego 2017 roku

Z dniem 8 lutego 2017 roku zatwierdzam Statut prywatnego stowarzyszenia wiernych świeckich, wspólnoty „Szekinah”, działającego w Gliwicach.

+ Jan Kopic

Ks. Sebastian Wiśniewski

Ks. Sebastian Wiśniewski

KANCLERZ

STATUT

Statut prywatnego stowarzyszenia wiernych świeckich, wspólnoty „Szekinah” w Gliwicach, zwanego dalej wymiennie „Stowarzyszeniem”, lub „Wspólnotą”.

Rozdział I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Wspólnota jest w Kościele prywatnym Stowarzyszeniem wiernych z osobowością prawną. Jest zarządzana przez własnych odpowiedzialnych w autonomii uznanej przez prawo kościelne (kan. 215, 298-311 oraz 321-329 Kodeksu Prawa Kanonicznego) i zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym statucie. Życie i działalność apostolska Wspólnoty są poddane biskupowi diecezjalnemu. (kanon 305 KPK).

§ 2. Stowarzyszenie istnieje w diecezji, w której zostało zatwierdzone przez jej biskupa diecezjalnego. W odniesieniu do administracji państwowej Stowarzyszenie może prowadzić działalność w granicach RP.

§ 3. Wspólnota gromadzi wiernych świeckich, którzy pragną aktywnie uczestniczyć w modlitewnym i apostolskim życiu Kościoła Katolickiego.

Wszyscy członkowie wspólnoty uznają się za braci i siostry w Chrystusie mających to samo powołanie do świętości i głoszenia Ewangelii, a każdy z nich pragnie to powołanie realizować zgodnie ze swoim stanem życia i służbą. Wspólnie podejmują zadanie tworzenia Wspólnoty i przyrzekają sobie w ramach tej wspólnoty aktywną pomoc braterską, duchową i materialną ze względu na uświęcenie i dzieło głoszenia Królestwa Bożego.

§ 4. Wspólnota działa na podstawie Kodeksu Prawa Kanonicznego.

Rozdział II. Cele Wspólnoty.

§ 5. Celem Wspólnoty jest :

a) dążenie do chrześcijańskiej dojrzałości jej członków w następującym rozumieniu:

- rozwój osobistej relacji do Boga jako Ojca przez Jezusa Chrystusa w mocy Ducha Świętego (zgodnie z zasadą wyrażoną w 2Kor 5,15)
- wszechstronny rozwój osobowości w wymiarze naturalnym i nadprzyrodzonym

b) uczestniczenie w posłannictwie Kościoła poprzez :

- tworzenie wspólnot podstawowych, w których dokonywać się będzie formacja i które po osiągnięciu określonych wymogów formacyjnych będą ożywiać parafię poprzez służbę na jej rzecz (Kościół jako communio)
- ewangelizację i świadectwo życia jej członków zarówno w aspekcie indywidualnym jak i poprzez organizowane przedsięwzięcia (Kościół jako missio)
- trwanie we wspólnocie modlitwy i w jednym duchu (Kościół jako misterium)
- tworzenie środowiska życia chrześcijańskiego
- praktykowanie uczynków miłosierdzia wobec osób potrzebujących
- ożywianie katolickim duchem środowisk, w których znajdują się członkowie Wspólnoty, także poprzez działalność ewangelizacyjną, kulturalną i charytatywną.

Rozdział III. Członkowie Wspólnoty: włączanie i wyłączenie.

§ 6. Członkami zwyczajnymi Stowarzyszenia mogą stać się osoby spełniające łącznie następujące warunki:

1. Są osobami świeckimi ochrzczoneymi i bierzmowanymi w Kościele Katolickim, które nie porzuciły wiary katolickiej;
2. Ukończyły osiemnasty rok życia;
3. Przeszły okres formacji minimum dwóch lat, rozumieją i akceptują duchowość cel oraz zasady Stowarzyszenia oraz są zdolne do ich realizacji;

4. Zostaną przyjęte specjalnym aktem przez Moderację Stowarzyszenia.

§ 7. Kandydatami na członków zwyczajnych są osoby, które zdecydowały się na oddanie swojego życia Jezusowi jako osobistemu Panu i Zbawicielowi i deklarują przystąpienie do formacji w ramach wspólnoty. Kandydaci nie muszą mieć ukończonych osiemnastu lat – w takim przypadku wymagana jest zgoda rodziców – i nie muszą być bierzmowani.

§ 8. Wspólnota składa się z członków zwyczajnych oraz nadzwyczajnych.

§ 9. Członkami nadzwyczajnymi Wspólnoty są osoby, które nie uczestniczą systematycznie w procesie formacyjnym, czy w działaniach Wspólnoty, ale wspierają Wspólnotę modlitwą, pomocą materialną, dorywczą pracą, czy w inny sposób. Obowiązki członków zwyczajnych są dla nich jedynie zaleceniami. Za zgodą odpowiednich przełożonych mogą nimi być osoby duchowne lub zakonne. Nie posiadają biernego ani czynnego prawa wyboru Moderacji Stowarzyszenia, mogą jednak korzystać z dóbr duchowych i materialnych wspólnoty.

§ 10. O włączeniu do Stowarzyszenia decyduje każdorazowo Moderacja. Może ona podjąć decyzję o zrezygnowaniu z wymogu formacji we wspólnocie odnośnie danego kandydata na członka zwyczajnego w uzasadnionych przypadkach.

§ 11. Członkostwo we Wspólnocie ustaje na skutek:

1. Wystąpienia ze Wspólnoty, które jest komunikowane na piśmie Moderacji Stowarzyszenia. Wystąpienie ma skutek natychmiastowy, chyba że zostanie to ustalone inaczej przez zainteresowaną osobę i Moderację.

2. Śmierci.

3. Wykluczenia członka ze Wspólnoty na podstawie decyzji Moderacji Stowarzyszenia. Decyzja taka może być podjęta w wypadku zaistnienia ważnych powodów, w szczególności wtedy, gdy członek Wspólnoty dopuszcza się czynów sprzecznych z normami moralnymi, sprzecznych z zasadami Wspólnoty, sprzeciwia się nauczaniu Kościoła katolickiego lub nie realizuje celów Stowarzyszenia. Od takiej decyzji przysługuje odwołanie do Diakonii Liderów lub Asystenta Kościelnego.

Rozdział IV. Życie, prawa i obowiązki członków

§ 14. Członkowie Wspólnoty zobowiązują się do braterskiego życia modlitewnego i apostołskiego w codziennym życiu w świecie.

§ 15. Członkowie Wspólnoty podejmują następujące zobowiązania odnośnie swego życia duchowego:

- a) żyć misterium paschalnym Jezusa i Kościoła przez uczestnictwo w sakramentach
- b) świadczyć życiem i słowem Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie
- c) pozostawać w stałej duchowej łączności z Jezusem w Duchu Świętym
- d) codzienne spotykać się z Jezusem w modlitwie myślniej (tzw. "namiot spotkania" lub inny sposób)
- e) stale pogłębiać swoją świadomość katolicką
- f) uczestniczyć w spotkaniach modlitewnych Wspólnoty
- g) uczestniczyć w innych przedsięwzięciach duchowych Wspólnoty (takich jak wspólne wyjazdy, rekolekcje, wspólne działania ewangelizacyjne, post, modlitwa wstawiennicza) w miarę rozsądnie pojętych własnych możliwości.

§ 16. Inne obowiązki członków są następujące:

- a) Każdy członek Wspólnoty wedle własnego uznania oddaje część swoich dochodów na potrzeby Wspólnoty stosownie do swoich możliwości i obciążeń rodzinnych.
- b) Każdy członek Wspólnoty uczestniczy w spotkaniach małej grupy:
 - kandydaci w regularnych spotkaniach formacyjnych
 - członkowie w swoich grupach dzielenia lub diakoniach
- c) wszyscy członkowie uznają autorytet Moderacji w sprawach organizacyjnych.
- d) wszyscy członkowie włączają się w apostołstwo i diakonię Wspólnoty w miarę swoich roztropnie pojętych możliwości.

§ 17. Zalecenia.

1. Zaleca się codzienne, w miarę indywidualnych możliwości, uczestnictwo w Eucharystii i częste korzystanie z sakramentu pojednania, a także adorację Najświętszego Sakramentu, modlitwę liturgiczną i ascezę w życiu osobistym.
2. Zaleca się również troskę o swoją rodzinę, kultywowanie przyjaźni, wspólne spędzanie czasu, a także rozwijanie rzetelności i fachowości w wykonywanej pracy zawodowej.

§ 18. Prawa.

Każdy członek i kandydat Wspólnoty ma prawo do:

- a) uczestniczenia w formacji.
- b) udziału w dobrach duchowych Wspólnoty, a w szczególności w różnych formach modlitwy, celebracjach, konferencjach i rekolekcjach.
- c) braterskiej pomocy w sprawach doczesnych w miarę swoich roztropnie pojętych potrzeb, zarówno w wymiarze całej Wspólnoty jak i poszczególnych członków, w miarę ich możliwości.

Rozdział V. Kontakty ekumeniczne

§ 19. Wspólnota może kontaktować się i współdziałać z innymi chrześcijańskimi organizacjami i grupami, o ile kontakty te i wspólne działania służą celom określonym w niniejszym statucie i zgodne są z zasadami w nim określonymi i zostanie na nie wyrażona zgoda przez Asystenta Kościelnego.

Rozdział VI. Metody działania i formacji.

§ 20. Metody formacji.

1. Formacja podstawowa. Stowarzyszenie formuje swych członków przede wszystkim w ramach małych grup. Nad formacją czuwa animator grupy. Może on posługiwać się różnymi metodami (zwłaszcza wypracowanymi w ruchu Światło-Życie i Odnowie w Duchu Świętym), które powinny obejmować:
 - a) Ewangelizację, tzn. doprowadzenie do decyzji o osobistym przyjęciu Jezusa Chrystusa jako Pana i Zbawiciela. Szczególnie zalecane formy to Seminarium Odnowy w Duchu Świętym i Kurs Alfa;
 - b) Post-ewangelizację, tzn. pogłębienie rozumienia treści Dobrej Nowiny;
 - c) Etap odpowiadający starochrześcijańskiemu katechumenatowi, tj. okres zintegrowania podstawowych treści chrześcijaństwa z własnym życiem;
 - d) Głębsze wprowadzenie w liturgię Kościoła i modlitwę osobistą;
 - e) Wprowadzenie w tajemnicę Kościoła jako wspólnoty z uwzględnieniem zadań właściwych osobom świeckim;
 - f) Treści właściwe dla własnego stanu życia (w szczególności – formacja do życia w małżeństwie i rodzinie).
2. Formacja permanentna. Formacja permanentna, czyli stała dokonuje się w ramach rekolekcji, spotkań całej wspólnoty lokalnej i innych aktywności duchowych, a jej program ustalany jest przez diakonię liderów. Formacja stała może obejmować również spotkania w małych grupach, w szczególności związanych z posługą czyli diakonią.
3. Czas formacji. W zwykłych okolicznościach formacja podstawowa, czyli okres kandydatury, trwa trzy lata. W uzasadnionych przypadkach okres ten może być przedłużony lub skrócony decyzją moderacji. Formacja permanentna trwa przez cały okres przynależności do stowarzyszenia.
4. Materiały formacyjne. Materiały formacyjne wymagają aprobaty biskupa diecezjalnego.

§ 21. Metody działania w Kościele lokalnym i partykularnym.

Każdy członek Stowarzyszenia stara się świadczyć o Jezusie Chrystusie zarówno osobiście, jak i w ramach akcji prowadzonych przez Stowarzyszenie. Ponadto Stowarzyszenie, w porozumieniu z proboszczem, podejmuje rozmaite zaangażowania w parafii, szczególnie aktywne kształtowanie liturgii parafialnej, działalność charytatywną, rozpowszechnianie literatury katolickiej, pomoc w katechizacji młodzieży itp. W tym celu Diakonia Liderów powołuje odpowiednie diakonie oraz odpowiedzialnych za nie. Analogicznie, w porozumieniu z odpowiednimi strukturami duszpasterskimi na poziomie diecezji, Stowarzyszenie może podejmować zaangażowania na poziomie diecezjalnym.

§ 22. Metody tworzenia środowiska katolickiego.

Metodami tworzenia środowiska katolickiego jest to wszystko, co służy pogłębieniu wzajemnych relacji między członkami Stowarzyszenia i tworzeniu atmosfery opartej na wartościach chrześcijańskich, zarówno w odniesieniu do pracy, jak i kultury. Stowarzyszenie pragnie stworzyć środowisko otwarte na wszystkich, świadcząc życiem, że oddanie swego życia Jezusowi nie musi prowadzić do wyizolowania się ze świata. Diakonia liderów może powołać także specjalne diakonie, dbające o tworzenie takiego środowiska, w szczególności: diakonię kultury.

Rozdział VII. Władze Stowarzyszenia.

§ 23. Organami władzy stowarzyszenia są:

1. Walne zgromadzenie członków, zwane także „kapitułą stowarzyszenia”;
2. Asystent kościelny, zgodnie z kanonem 324 Kodeksu Prawa Kanonicznego;
3. Moderacja stowarzyszenia;
4. Diakonia liderów;

§ 24. Szczegółowe zasady funkcjonowania władz Stowarzyszenia określają regulaminy.

§ 25. Walne zgromadzenie jest najwyższą władzą Stowarzyszenia. Składa się ze wszystkich członków zwyczajnych Stowarzyszenia i podejmuje decyzje zwykłą większością głosów.

§ 26. Do zadań i kompetencji Walnego Zgromadzenia należą:

- a) Przyjmowanie informacji odnośnie do działalności Stowarzyszenia.
- b) Wybór Moderacji Stowarzyszenia. Sposób wyboru ustalany jest odrębnym regulaminem.
- c) Proponowanie zmian w Statucie i przedstawienie ich kompetentnej władzy kościelnej za pośrednictwem Moderacji Stowarzyszenia.
- d) Przyjmowanie odwołań od decyzji Moderacji Stowarzyszenia.
- d) Przedstawianie propozycji odnośnie do kierunków rozwoju Stowarzyszenia i jego działalności.
- e) Wniesienie do biskupa diecezjalnego o rozwiązanie Stowarzyszenia.

§ 27. 1. W trybie zwyczajnym walne zgromadzenie zwoływane jest raz na 3 lata, w celu wyboru Moderacji Stowarzyszenia

2. Zgromadzenie może być zwołane w trybie nadzwyczajnym w dowolnym czasie z inicjatywy 1/3 członków, Diakonii liderów lub Moderacji Stowarzyszenia.

§ 28. Moderacja Stowarzyszenia. Jest organem koordynującym na bieżąco działalność całego Stowarzyszenia oraz reprezentującym je na zewnątrz. Składa się z Moderatora oraz stosownej liczby zastępców, ustalonej przez Walne Zgromadzenie. Jej kadencja jest 3-letnia. Do jej szczególnych kompetencji i zadań należy:

- a) Włączanie i wyłączenie członków ze Stowarzyszenia.
- b) Zarządzanie majątkiem Stowarzyszenia.
- c) Reprezentowanie Stowarzyszenia na zewnątrz, w tym informowanie biskupa diecezjalnego oraz innych kompetentnych władz kościelnych o działalności i rozwoju lub też problemach Stowarzyszenia.
- d) Na wniosek animatora, diakonii liderów lub z własnej inicjatywy przyjmuje osoby na członków sprzymierzonych i kandydatów stowarzyszenia. Szczegółowy tryb przyjmowania nowych członków określa regulamin.
- e) Wykonywanie wskazań Asystenta Kościelnego.
- f) Wyznaczanie sposobów realizacji celów i zadań Stowarzyszenia.

§ 29. Członkiem Moderacji Stowarzyszenia może być jedynie członek zwyczajny stowarzyszenia.

§ 30. Diakonia liderów. Składa się z: członków Moderacji Stowarzyszenia, animatorów małych grup, osób odpowiedzialnych za posługi (tzw. diakonie), a także innych osób powołanych na wniosek moderacji. Jako całość istnieje ona stale (tzn. nie posiada kadencji), poszczególni członkowie są dobierani i odwoływani w trybie indywidualnym. Decyzje podejmuje w jawnym głosowaniu, zwykłą większością głosów. Do jej zadań i kompetencji należy:

- a) Powierzenie funkcji animatorom i szefom diakonii oraz odwołanie ich z funkcji. Osoba, której powierzono taką funkcję, staje się automatycznie członkiem diakonii liderów.

- b) Przedstawienie kandydatów do Moderacji Wspólnoty.
- c) Postulowanie u moderacji wspólnoty włączenia danej osoby na członka zwyczajnego, nadzwyczajnego lub kandydata Stowarzyszenia.
- d) Postulowanie u moderacji stowarzyszenia wyłączenia danego członka ze stowarzyszenia.
- e) Kontrola bieżącej działalności Stowarzyszenia.
- f) Powoływanie nowych małych grup oraz diakonii.
- g) Przyjmowanie odwołań od decyzji moderacji. Odwołanie może zostać przyjęte większością kwalifikowaną (2/3) członków diakonii liderów przy obecności przynajmniej połowy uprawnionych, z pominięciem członków Moderacji.

§ 31. We wspólnocie istnieją małe grupy służące formacji członków. Grupami tymi kierują ich animatorzy.

§ 32. Spełnianiu celów wspólnoty służą diakonie. Diakonią kieruje osoba odpowiedzialna za nią, zwana liderem diakonii.

§ 33. Animatorem i liderem diakonii powinien być członek zwyczajny Stowarzyszenia.

§ 34. Asystent kościelny wyznaczany jest przez biskupa diecezjalnego, zgodnie z kan. 324, par 2.

§ 35. 1. Asystent kościelny jest uprawniony do uczestnictwa we wszelkich spotkaniach stowarzyszenia, w szczególności w spotkaniach Moderacji, Diakonii Liderów oraz Kapituły.

2. Asystent posiada głos doradczy oraz prawo sprzeciwu, gdyby postanowienia pozostałych organów były niezgodne z prawem kanonicznym lub dobrem Kościoła. W przypadku takiego sprzeciwu ww. organom przysługuje prawo odwołania do biskupa diecezjalnego.

3. W przypadku poważnego naruszenia dobra Kościoła lub prawa kanonicznego Asystent Kościelny ma prawo wniesić do biskupa diecezjalnego o rozwiązanie stowarzyszenia.

Rozdział VIII. Majątek Stowarzyszenia.

§ 36. Majątek Stowarzyszenia powstaje z dobrowolnego wkładu, jaki wnosi każdy członek Stowarzyszenia oraz z zapisów, darowizn, dochodów z majątku Stowarzyszenia, dotacji i subwencji dokonywanych przez osoby fizyczne i prawne.

§ 37. W celu sprawnego zarządzania majątkiem Moderacja Stowarzyszenia powierza jednemu z członków stowarzyszenia, także nadzwyczajnemu, funkcję skarbnika.

§ 38. Majątek może być użyty na dowolne cele dla dobra Stowarzyszenia i Kościoła, a w szczególności: dla celów ewangelizacji, dla działalności charytatywnej na zewnątrz Stowarzyszenia, pomocy braterskiej w ramach Stowarzyszenia oraz dla kultywowania wspólnoty życia. Powinien być tak używany, by zawsze jakaś jego część służyła każdemu z tych celów.

§ 39. Moderacja Stowarzyszenia lub skarbnik powinni zdawać sprawę z zarządzania majątkiem wobec członków wspólnoty.

§ 40. Tak często, jak to uzna za stosowne biskup diecezjalny, Moderacja Stowarzyszenia ma obowiązek przedstawiać mu sprawozdanie z zarządzania majątkiem Stowarzyszenia.

Rozdział IX. Postanowienia końcowe

§ 41. Wszelkie zmiany w Statucie Wspólnoty zatwierdza biskup diecezjalny.

§ 42. Decyzję o zniesieniu Wspólnoty podejmuje biskup diecezjalny bądź z własnej inicjatywy, bądź na podstawie uchwały Kapituły podjętej większością 2/3 głosów, bądź na podstawie wniosku złożonego przez Asystenta Kościelnego.

§ 43. W przypadku rozwiązania Stowarzyszenia Moderacja Stowarzyszenia cały pozostały majątek przekazuje do dyspozycji biskupa diecezjalnego.

Ks. Sebastian Wiśniewski
Ks. Sebastian Wiśniewski
KANCLERZ

+ Jan Kopec